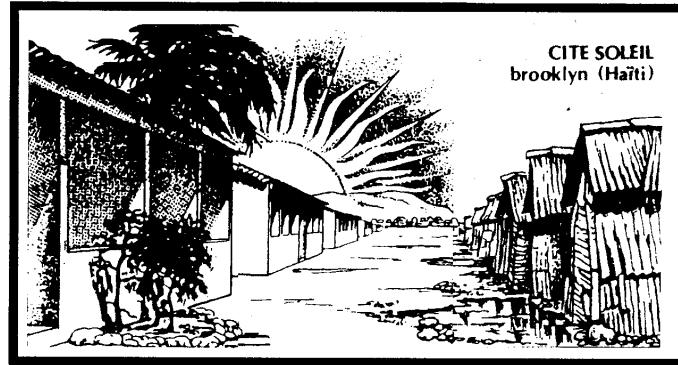


Zomernummer 152 juni 2018

Verantw. Uitg. André Windels
Hondsmertjesstr. 67
8870 KACHTEM
Tel. 051/ 43 68 41



Goede vrienden van Haïti,

Stilletjes aan verlangen we naar de vakantie.

De mooie zomerdagen komen eraan, alhoewel het weer van vandaag op morgen helemaal kan omslaan.

Tot nu toe hebben we toch al enkele heel mooie zomerse dagen gekregen, en we hopen op méér!

Het doet deugd de zon te zien en te voelen. We hopen dat ons een mooie, goede zomer wordt gegeven.

En als je daarbij de vreugde en de blijheid van je medemensen ziet is alles `op en top`.

Toch is de **echte vreugde en blijdschap** in onze wereld soms ver zoek. Als we zien wat er regelmatig gebeurt aan aanslagen, vernedering van mensen, oorlogen, moorden, aardbevingen en zo meer dan heb je medelijden met al die mensen die daarvan het slachtoffer zijn.

Het is ook **die pijn en die miserie** die mensen in Haïti treft.

Ook **DAAR** zijn zovele slachtoffers van corruptie, geweld, vernederingen, armoede. Daar worden nog steeds armen onderdrukt en uitgebuit.

Gelukkig zijn er ook **ANDEREN**, mensen die hun medemensen in nood helpen en hun pijn proberen te verzachten.

Ook daar helpen mensen elkaar waar ze kunnen. Buren die het

voor elkaar opnemen, bijspringen waar nodig is, mekaar bemoedigen en ondersteunen. U bent bij die mensen!

Wij proberen dat te doen door onze financiële hulp. Onderwijs is zo belangrijk in dat arme land, waar de armen nog steeds verstoken blijven van onderwijs. Het onderwijs is er verplicht, maar ` de staat ` doet er weinig of niets voor. Alleen **de KERK, priesters, zusters, paters, broeders** proberen de nood op te vangen en richten onderwijs in.

Zo helpen wij, met uw steun, het onderwijs in Hinche, Grosse Roche, Port-au-Prince en Les Cayes.

Dank lieve mensen voor de mogelijkheid die gij ons heeft om daar een blijvende steun te verlenen.

DIE IS ER ZO BROODNODIG!!!

Bedankt daarvoor en help ons verder helpen.

André Windels, voorzitter

Bezoek ook eens onze website :

WWW.VZWSOSHAI.TI.BE

Pater R. Decaluwé vertelt ons ...

Het gaat niet zo goed met de bejaarde Fenne.

Onlangs struikelde hij over een rotsblok en viel languit op de grond. Elke morgen komt hij, vergezeld met zijn stok eens langs. Zo heeft hij `s morgens een kopje koffie en een snee brood, maar veel eetlust heeft hij niet.

Hij praat wat over en weer en gaat dan weer naar huis.

In de namiddag brengen we hem een bord rijst. Dat gebeurt heel discreet, want zelfs dat bordje rijst kan aanleiding geven tot roddel en achterklap. Sommigen kunnen het zelfs uitleggen als een politieke misdaad.

Als je Fenne vraagt ` hoe gaat het ` , dan zegt hij zoals iedere Haïtiaan : ` *Nog niet zo slecht* `.

Maar als hij zeker weet dat er niemand in de buurt is, dan vertelt hij wel dat zijn ogen hem in de steek laten, dat de situatie van het land niet goed is en dat hij hoopt dat alles snel zal verbeteren.

Als hij het dan heeft over zijn kinderen en kleinkinderen, dan wordt het hem teveel.

Eens heb ik hem zien wenen. Heel vlug veegde hij toen met de rug van zijn hand de tranen uit zijn ogen en ging verdrietig, als een gebroken man naar huis terug.

Vroeger was Fenne een kranige man met een net voorkomen die over alles zijn eigen mening had. Maar nu gaat het niet zo goed met hem. Nu ontwijkt hij alle contact met de mensen, want je weet maar nooit hoe ze je woorden uitleggen en verdraaien.

Fenne heeft zijn leven lang hard gewerkt en naar zijn zeggen wordt een mens daar niet ziek van. Hij zag zijn gezin vooruitgaan en dat alleen telde voor hem. Vooral zijn zoon Ossé was zijn vreugde en zijn fierheid.

Die Ossé was een man uit één stuk, een geboren leider, werkzaam in de langbouwgroepen en in de kerkgemeenschap.

Toen Fenne een dagje ouder werd ging hij inwonen bij het jonge gezin van zijn zoon. Die zoon en schoondochter bouwden voor hem een stenen kamertje. Nog nooit had Fenne in een stenen kamer gewoond. Wat een luxe, wat een dankbaarheid vanwege zijn zoon en schoondochter.

Zij zorgde voor alles en de drie kleinkinderen, vooral het jongste, een meisje, waren gek op hun opa.

Fenne had een droom van een ouden dag!

Maar op een paar uur viel die droom in elkaar. Het gebeurde op de tweede zaterdag van juni, die dag zal hij nooit vergeten, nu 2 jaar geleden. Als een zwerm wespen viel een groep gewapende soldaten het dorp binnen, doorzochten alle huisjes en hielden drie mannen aan. De zoon van Fenne en zijn vrouw konden zich net op tijd verschuilen in het maïsveld. De soldaten schudden de twee kleinzoontjes goed door elkaar en vroegen waar hun vader was. Intussen liep het kleindochtertje huilend de straat op. Bij de huiszoeking werden alle papieren van de landbouwbeweging meegenomen.

Sinds die dag klust Fenne op zijn eentje in zijn stenen huisje. Zijn zoon en schoondochter zijn nooit meer teruggekeerd en volgens bepaalde gezagsdragers zullen ze nooit meer terugkeren. Als schichtige dieren zijn Ossé en zijn vrouw 's nachts verder getrokken, ze zijn vele keren van schuilplaats veranderd en leven nu in de anonimiteit in Port-au-Prince, de hoofdstad van Haïti.

De drie kleinkinderen zijn bij familieleden buiten het dorp ondergebracht.

Dat zijn zoon zo plots als misdadiger werd aangewezen kon Fenne niet verwerken. Akkoord, zijn zoon sprak duidelijke taal. Maar als hij sprak was het met kennis van zaken en als hij sprak over onrecht dan kwam hij met bewijzen voor de dag. In feite had iedereen waardering voor Ossé, iedereen behalve zij die niet meer konden **doen** wat ze wilden.

Eens had Ossé gezegd: ` Het zal wel veranderen ` en diezelfde dag zat hij in de gevangenis. De korporaal was buiten zichzelf van woede, hij had het over bedreigingen en smaad aan het wettig gezag.

Honderd stokslagen was het tarief voor zo'n vergrijp. Er volgde een lang gepraat en tenslotte mochten de stokslagen afgekocht worden met geld : 100 Gourdes (12,50 euro) en geen cent minder. Heel de familie en vele, vele burens hebben toen samengelegd om Ossé vrij te krijgen.

De volgende morgen kwamen de militairen nog eens langs. Hun oversten vonden de prijs voor smaad veel te laag en er moest nog eens 200 Gourdes betaald worden. Zoiets konden ze nooit bij elkaar krijgen.

Dan maar de onmenselijke stokslagen !!!

Sinds die dag zegt Fenne niets meer en blijft hij liever binnen in zijn veel te groot stenen huisje.

Zijn ouden dag werd een zwaar kruis!

Onlangs kwam ik Fenne de groeten doen van zijn zoon Ossé en zijn schoondochter. Toen hij vroeg hoe ze het maakten antwoordde ik : ` *Nog niet zo slecht* `.

Toen glimlachte Fenne eventjes, een glimlach die hij reeds in een jaar niet meer kende.

Wat er verder gaat gebeuren met hem hangt af van de situatie en ook een beetje van ons.

(dit verhaal werd meebeleefd door Pater R. Decaluwé)

Met de steun van **Noord-Zuid** van onze **Provincie West-Vlaanderen** kunnen we verder meehelpen aan onze projecten tot alfabetisering en opbouw van de arme bevolking in Haïti.

Dank aan NOORD – ZUID WEST VLAANDEREN

Dankwoord uit GROSSE ROCHE

In het Lentenummer van Maart vroegen we hulp voor de parochie in Grosse Roche. Een bergdorp in het Centraal Massive.

Door zware overstromingen kwam gans de gemeente onder water te staan.

Ook de school, die we een twintigtal jaar geleden hielpen opbouwen liep onder water.

Alles wat niet muurvast was spoelde weg. Het water stond 1 meter hoog in de klassen. Stinkend en vuil water in de muren.

Alles was doordrenkt van het vuile smoes.

De directeur smeekte ons om hulp, zodat de klassen konden hersteld werden.

Toen deden we een heel warme oproep om jullie hulp.

DANK JE WEL goede mensen, omdat er zovelen speciaal geholpen hebben. We konden 8 000 euro overschrijven.

Maar er is **NOG** hulp nodig.

Reeds veel werd hersteld.

Eerst het gebouw, de borden, de lessenaars enz..

Het interieur is praktisch klaar.

Maar de boeken, schriften, de gebruiksvoorwerpen om les te geven ontbreken nog.

Hier willen we, met uw hulp , nog een duwke doen.

Help JIJ mee??? !!

Ondertussen kregen we een enorm prachtig dankwoord van de directeur, hij schreef :

HONDERDDUIZEND MAAL DANK ,

HEEL LIEVE MENSEN UIT VLAANDEREN!

Dit dankwoord is voor U bestemd goede weldoeners.

Aan U komt de eer en dank toe.

Jij gaf ons de mogelijkheid om te helpen!

Willen we nog eens dat duwke SAMEN doen??!!

Zie je in je verbeelding die 280 kinderen die U **DANK** zeggen en dankbaar voor U applaudisseren!!

Goede mensen,

laat nog eens je goed hart zien en schrijf voor de vakantie nog wat over, zodat het nieuwe schooljaar in Grosse Roche met

heel veel vreugde en dankbaarheid kan gestart worden.
Heel, heel veel dank daarvoor.

André Windels

WIST je ???

Haïti ...

Ayti wil zeggen : **BERGLAND.**

De huidige republiek ` Haïti ` vormt samen met de
Dominicaanse republiek één eiland.

Dit eiland werd ontdekt door Colombus in **1492.**

Die twee Republieken vormen samen met Cuba, Jamaïca en
Porto-Rico de ` Grote Antillen `, die verspreid liggen in de
Caraïbische zee in Centraal Amerika.

De huidige president in Haïti is Jovenel Maïse, een zanger .

De officiële taal is : **Haïtiaans Creools** en **Frans.**

De toestand op vandaag is **instabiel.**

Haïti telt officieel **10 850 000 inwoners.** Dit zijn de officiële
ingeschrevenen, maar er zijn er een paar miljoenen méér.

Oppervlakte van Haïti : ongeveer als België.

95 % zijn negers, afstammelingen van negerslaven, ingevoerd
vanaf 1502 tot aan het einde van de 18^e eeuw.

Die negerslaven werden aangekocht in Afrika en met schepen
naar Haïti overgebracht.

Men schat dat ongeveer 2/3 van de aangekochte slaven
onderweg naar Haïti stierven door ziekte, zelfmoord of
opstanden op de boten.

Het 1/3 dat aankwam werd – stuk per stuk – net als vee op de
markten verkocht aan de rijke Spanjaarden en Fransen.

De Franse wetgeving verbood slaven te leren lezen of schrijven.
Daar stonden zware straffen op.

Vandaar dat er op heden nog altijd 60 % van die
afstammelingen analfabeet zijn.

DAAROM IS ONDERWIJS OP VANDAAG ZO BELANGRIJK !!

80 % van de bevolking **zou moeten kunnen leven** van de
landbouw, maar onwetendheid, droge seizoenen en de te kleine
percelen zijn er oorzaak van dat de meesten honger lijden.

Dat is ook de reden dat velen hun dorp verlaten en naar de
fabelachtige hoofdstad Port-au-Prince trekken in de hoop op
een betere toekomst.

Daar komen ze **onfeilbaar** terecht in de ` **krottenwijken** `

rond de stad, waar ze geen lapje grond hebben, geen huisje, geen inkomen en dus nog minder eten hebben dan in hun dorp. Ze lopen er verloren in de anonimiteit en voor velen is stelen en overvallen plegen de enige kans om te overleven.

Haiti mag met zekerheid het armste land van de ontwikkelingslanden genoemd worden.

Daarom gaat onze zorg en bekommernis bijzonder uit naar die ongelukkige bewoners van die mensonwaardige krottenwijken. Daar probeert de Kerk vooral onderwijs te brengen om zo de kinderen en jongeren een betere toekomst te bieden.

Dank voor uw medehulp daarbij!!!

André Windels, voorzitter

(Haïtiaanse vlag)

